

Vi er fredløst vilt!

115053

SIER ØYVOR HANSSON OM DE TIDLIGERE N. S.-FOLK

**Sekretæren i «Forbundet for Sosial-Oppreisning»
støtter Harsems påstander**

— Jeg har i min artikkel om Dietrich Hildisch ikke nevnt et eneste navn på de menn som jager oss som fredløst vilt like inn i døden, sa Øyvor Hansson i sin forklaring i Harssem-saken i dag.

Min artikkel «På lille-Oust» ga bare en blek avglans av den lidelse som Hildisch og hans familie måtte gjennomgå. Og jeg forstår statsadvokaten slik at han akter å dokumentere tiltalebeslutning mot Hildisch. Statsadvokaten mener altså å ville svarte denne hedersmann overfor offentligheten.

Øyvor Hansson sa videre at myndighetene ikke brydde seg det minste om de henstillinger om løslatelse av Hildisch som kom fra dr. Leikvam og dr. Gordon Johnson. Fru Hansson kunne heller ikke forstå at statsadvokaten ville trekke henne til ansvar for det hun hadde skrevet. Det ville vært rensligere å ha latt henne være i fred.

Hildisch' datter ble revet vekk fra sine barn, hvorav den yngste bare var 9 måneder, sier Øyvor Hansson videre.

Statsadvokaten: — Opplyste hun ikke at hushjelpen var hos barna? Jeg vil selvfølgelig ikke påstå at en hushjelp er det samme som en mor!

Fru Hansson: — Tenk så elskverdig. Hva ville De ha sagt, hr. statsadvokat, hvis Deres barn bare ble overlatt til hushjelpen, og Deres kone revet vekk?

Tidligere maskinmester Jensen ved Akerbergveien fengsel er første vitne i dag. Han forteller at han var svært fortrolig med Hildisch i fengslet, og Hildisch klagde aldri til ham over at han skulle være mishandlet. Det eneste han klagde over var at han var blitt en fattig mann.

Lagmannen leser så opp et skriv fra Harssem der han forlanger Trygve Gran ført som vitne. Trygve Gran har nemlig sittet på celle sammen med en mann som skal ha hørt at Hildisch ble mishandlet.

Statsadvokaten opplyste at Trygve Gran var innstevnet til kl. 10 tirsdag.

Sekretæren i N.S.-organisasjonen Forbundet for Sosial Oppreisning, Helge Grønstad opplyser at han er demt til 6 års fengsel for landsavvik. Han overtok fengselsstyret i 1944.

Da vitnet var på flehu var han en slags tillitsmann for fangene.

Statsadvokaten: — Kjenner De til at det ble truffet bestemmelse om at kostholdet skulle reduseres?

Vitnet: — Nei, som fange kunne vi jo ikke få se slike eventuelle bestemmelser.

Vitnet sier at han ikke ville tatt ansvaret for å ha fanger på den kost som eksisterte på Møllergata 19 og i andre norske fengsler etter frigjøringen. At det kunne være dårlig i begynnelsen, det kunne vitnet til nød forstå, men at denne eiendige kosten skulle vedvare måned etter måned, det var mer enn vitnet kunne forstå.

Statsadvokaten: — Har De under samtaler med Hildisch fått høre at han ble mishandlet i fengslet?

Vitnet: — Nei, noe slikt fortalte han ikke.

Øyvor Hansson: — Grønstad har vært på Ullevål. Har han fått noe inntrykk av at NS-pasienter fikk dårligere behandling der enn andre fanger?

Grønstad: — Jeg vil ikke si at vi NS-fanger ble behandlet særlig godt, men til gjengjeld ble vi godt bevoktet. Det var politifolk overalt! Jeg merket et tydelig fiendskap mot oss både fra leger og sykepleiersker. Jeg fortalte dr. Leikvam om den måten jeg ble behandlet på da man opererte meg, og dr. Leikvam syntes det var forferdelig.

Statsadvokaten: — Ja, jeg tror jeg må stoppe Dem her!

Vitnet forteller videre at han på Møllergata 19 fikk et spark i korsryggen av en hjemmefrontsoldat som sa:

— Stå stille, ditt svin, ellers skyter jeg deg ned!

Det er mange som har vært utsatt for mishandling i fengslene etter frigjøringen, sa vitnet videre. — Men det er vanskelig å få disse tidligere fangene til å uttale seg. De er redde for represaller!

sjeferne Langeland og Bærum i Justisdepartementet gikk av som protest mot det dårlige kostholdet i fengslene.

Hildisch' gartner og altnuligmann er neste vitne. Han var med på lastebilen som hentet Hildisch den 9. mai.

Statsadvokaten: — Ble han mishandlet av folkene som hentet ham?

Vitnet: — Hildisch og jeg ble stilt opp mot veggen. Så var det undersøkelse om vi hadde våpen. Den gamle mannen fikk ordre om å gå opp på lasteplanet. En ung hjemmefrontmann puffet ham opp på planet!

Statsadvokaten: — Ble han trukket etter hårene? Hadde han hår?

Vitnet: — Han hadde vel litt hår i nakken, tenker jeg!

Lagmannen: — Var det flere på lasteplanet?

Vitnet: — Det var en ti-tolv stykker, tenker jeg.

Statsadvokaten: — Ble Hildisch mishandlet under kjøringen?

Vitnet: — Ikke det jeg så. Det var visstnok en som bebreidet ham et eller annet.

Vitnet ble senere frigitt, da det var en misforståelse at han var tatt med. Senere fikk vitnet i oppdrag å passe på Hildisch' eiendom på Oust-øya.

Forsvareren: Så De om noen spyttet på Hildisch da han ble arrestert?

Vitnet: Det så jeg ikke!

Forsvareren: Var det mange tilskuere til stede? Ble det ropt?

Vitnet: Ja.

Forsvareren: Hva ropte folk?

Vitnet: Tja, jeg husker ikke —

Forsvareren: Det var vel neppe noen hyllest?

Vitnet: Nei, det var det motsatte!

Et nytt vitne forteller at han en gang hadde funnet blant matvarekassene til flehu-fangene en kasse som var merket «reveføra». Fangene var også sterkt plaget av diaré; det var opp til et tusen diarépasienter på en gang, og da var brettene fulle, slik at ekskrementer fløt om i gangene i brakkene.

verdig. Hva ville De ha sagt, hr. statsadvokat, hvis Deres barn bare ble overlatt til hushjelpen, og Deres kone revet vekk?

Tidligere maskinmester Jensen ved Akerbergveien fengsel er første vitne i dag. Han forteller at han var svært fortrolig med Hildisch i fengslet, og Hildisch klagde aldri til ham over at han skulle være mishandlet. Det eneste han klagde over var at han var blitt en fattig mann.

Lagmannen leser så opp et skriv fra Harsem der han forlanger Tryggve Gran ført som vitne. Tryggve Gran har nemlig sittet på celle sammen med en mann som skal ha hørt at Hildisch ble mishandlet.

Statsadvokaten opplyste at Tryggve Gran var innstevnet til kl. 10 tirsdag.

Sekretæren i N.S.-organisasjonen Forbundet for Sosial Oppreising, Helge Grønstad opplyser at han er dømt til 6 års fengsel for landssvik. Han overtok fengselsstyret i 1944.

Da vitnet var på Ilebu var han en slags tillitsmann for fangene.

Statsadvokaten: — Kjenner De til at det ble truffet bestemmelse om at kostholdet skulle reduseres?

— Vitnet: — Nei, som fange kunne vi jo ikke få se slike eventuelle bestemmelser.

Vitnet sier at han ikke ville tatt ansvaret for å ha fanger på den kost som eksisterte på Møllergata 19 og i andre norske fengsler etter frigjøringen. At det kunne være dårlig i begynnelsen, det kunne vitnet til nød forstå, men at denne elendige kosten skulle vedvare måned etter måned, det var mer enn vitnet kunne forstå.

Statsadvokaten: — Har De under samtaler med Hildisch fått høre at han ble mishandlet i fengslet?

Vitnet: — Nei, noe slikt fortalte han ikke.

Øyvor Hansson: — Grønstad har vært på Ullevål. Har han fått noe inntrykk av at NS-pasienter fikk dårligere behandling der enn andre fanger?

Grønstad: — Jeg vil ikke si at vi NS-fanger ble behandlet særlig godt, men til gjengjeld ble vi godt bevoktet. Det var politifolk overalt! Jeg merket et tydelig fiendskap mot oss både fra læger og sykepleiersker. Jeg fortalte dr. Leikvam om den måten jeg ble behandlet på da man opererte meg, og dr. Leikvam syntes det var forferdelig.

Statsadvokaten: — Ja, jeg tror jeg må stoppe Dem her!

Vitnet forteller videre at han på Møllergata 19 fikk et spark i korsryggen av en hjemmefrontsoldat som sa:

— Stå stille, ditt svin, ellers skyter jeg deg ned!

— Det er mange som har vært utsatt for mishandling i fengslene etter frigjøringen, sa vitnet videre. — Men det er vanskelig å få disse tidligere fangene til å uttale seg. De er redde for represalier!

Vitnet påsto til slutt at byrå-

spyttet på Hildisch da han ble arrestert?

Vitnet: Det så jeg ikke!

Forsvareren: Var det mange tilskuere til stede? Ble det ropt?

Vitnet: Ja.

Forsvareren: Hva ropte folk?

Vitnet: Tja, jeg husker ikke —

Forsvareren: Det var vel neppe noen hyllest?

Vitnet: Nei, det var det motsatte!

Et nytt vitne forteller at han en gang hadde funnet blant matvarekassene til Ilebu-fangene en kasse som var merket «revefôr». Fangene var også sterkt plaget av diaré; det var opptil et tusen diarépasienter på en gang, og da var bottene fulle, slik at ekskrementer fløt om i gangene i brakkene.